

«Χριστῷ συνεσταύρωμαι, ζῶ οὐκέτι ἐγὼ ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός»

Ἄγρυπνία τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων

Μὲ τὴν Χάρι τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ καὶ ἐπὶ τῇ ἱερᾷ αὐτοῦ Ὑψώσει, ἐγίνε μεγάλη καὶ πανηγυρική Ἄγρυπνία στὸ Γυναικεῖο Μοναστήρι τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων στὶς Ἀφίδνες Ἀττικῆς, τὴν Κυριακὴ πρὸς Δευτέραν τῆς 14ης Σεπτεμβρίου 2010 ἐκ.ῆμ.

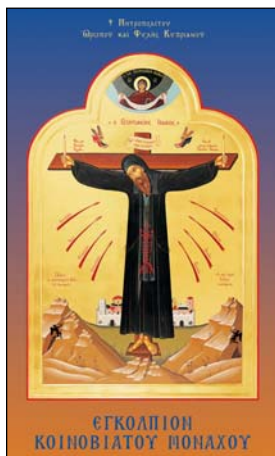
◆ **Ἡ Παννύχιος Ἀκολουθία** ἄρχισε στὶς 20:00' καὶ περιελάμβανε Ἀπόδειπνον μὲ Χαιρετισμοὺς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ Ἀνάγνωσι Πατερικῆ, Ἐσπερινὸν μὲ Ἀνοιξαντάρια καὶ Λιτὴ ὑπαίθρια, Ὁρθρο πλήρη μὲ Πολυέλεον, Θεῖαν Λειτουργίαν μὲ ἐπίκαιρον Ὁμιλίαν. Ἐπακολούθησε λιτοτάτη νηστήσιμος Τράπεζα καὶ οἰκοδομητικὴ Μοναχικὴ Σύναξις.

● **Στὴν ἱερὰ** αὐτὴ Πανδαισία ἔλαβαν μέρος ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὠρεῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος, ὁ Αἰδεσιμ. Πρεσβύτερος π. Ἄγγελος Μουρλᾶς, ὁ Ἱεροδιάκονος π. Ἰωσήφ Ἀγιοκυπριανίτης, ὡς καὶ οἱ εὐλαδέστατοι Ὑποδιάκονοι Δημήτριος Γιατρᾶκος καὶ Ἀπόστολος Φίκιας. Ἐκοινώνησε ἅπασα ἡ Ἀδελφότης ὑπὸ τὴν Ὁσιωτάτην Γερόντισσαν Ταξιαρχίαν. Οἱ ψαλμωδιές ἦσαν ὄντως ἀγγελικές. Συμπαρήσαν καὶ συνηύχοντο δύο εὐλαβεῖς Μοναχές, ἡ Ἀδελφὴ Παρασκευὴ καὶ ἡ Ἀδελφὴ Μάρθα, οἱ ὁποῖες φιλοξενοῦνται στὸ Μοναστήρι γιὰ ἓνα μῆνα, προκειμένου νὰ μυηθοῦν ὡς Ἀγιογράφοι στὴν ἑλληνικὴ ἀγιογραφία. Ἔχουν ἔλθει ἀπὸ τὸ νεόδμητο Μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Σαγγᾶς στὴν Ὀδησσὸ τῆς Οὐκρανίας, μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς κ. Ἀγαθαγγέλου καὶ τῆς Ὁσιωτάτης Καθηγουμένης αὐτῶν Γεροντίσσης Ἀλεξάνδρας.

■ **Ὁ Θεοφίλ. Κυπριανός**, τόσο στήν Ὁμιλία του στήν Λειτουργία, ὅσο καί στήν Μοναχική Σύναξι, ὑπεγράμμισε ὅτι

σήμερα, στήν Ἑορτή τοῦ Σταυροῦ, εορτάζουν κατ' ἐξοχήν οἱ Μοναχοί. Μοναχός σημαίνει Ἐσταυρωμένος Μοναχός. Ἡ κάθοδος ἐκ τοῦ Σταυροῦ, λόγω μικροψυχίας, καταργεῖ τὸ «σκάνδαλο» τῆς Μοναχικῆς Ἀποταγῆς. Ἡ Φιλαυτία καί ἡ Αὐτοδικαίωσις ἀναιροῦν τὴν ἐν Χριστῷ Νηπιότητα καί προκαλοῦν τὴν ἐγκατάλειψι τῆς θείας Χάριτος. Σύμβολο τῆς ταπεινώσεως, τῆς νηπιότητος καί ἀκακίας ἐν Χριστῷ καί τῆς σκεπαζούσης Χάριτος τοῦ Σωτῆρος εἶναι τὸ Μοναχικὸν Κουκούλιον. Τόσο ἡ Μοναχικὴ Ζώνη (δερμάτινη), ὅσο καί ὁ Ἀνάλαβος (τὸ Πολυσταύρι), μὲ τὸν βαθὺν συμβολισμό τους, παραπέμπουν στὸ Σταυρώσιμο Ἴηθος τοῦ Μοναχοῦ, στήν ζωποιοὶ νέκρωσι, στήν «τελεία ἀποταγή». Ἀλλά, ἡ ἐν Χριστῷ Νηπιότης, ἡ Μωρία τοῦ Σταυροῦ, ἡ διὰ Χριστὸν Σαλότης, μᾶς ὀδηγεῖ στήν βίωσι καί διασφάλισι τῆς Ἀποταγῆς μέσω τῆς ὑψίστης ἀρετῆς τοῦ Ἀψηφιστου: τῆς ἄκρας ταπεινώσεως, τῆς ἀνυποληψίας καί ἀφάνειας. Οἱ Ἅγιοι Πατέρες μᾶς διδάσκουν καί προτρέπουν: «Πολιτευσώμεθα πρὸς τὸ Σχῆμα ἡμῶν», «ὀφείλομεν εἰδένασι τί ἐστὶ τὸ Σχῆμα, ὃ λαμβάνομεν, καί πρὸς αὐτὸ καταρτίζειν ἑαυτοὺς καί ἀγωνίζεσθαι κατὰ τοὺς Πατέρας ἡμῶν».

◆ **Ἐν τέλει**, ὁ Θεοφίλ. Κυπριανός ἔδωσε ὡς εὐλογία σὲ ὅλες τὶς Μοναχὲς ἀπὸ ἑνα ἀντίτυπο τῆς ἀνεπισήμου ἐκδόσεως (νέας, ἐμπλουτισμένης καί πολυσελίδου, 350 σελίδες) τοῦ ἔργου: «Ἐγκόλλιον Κοινοβιάτου Μοναχοῦ», τὸ ὁποῖο φέρει ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου τὴν χαρακτηριστικὴ παράστασι τοῦ Ἐσταυρωμένου Μοναχοῦ. Τὸ Ἐγκόλλιον αὐτὸ ἀποτελεῖ τὴν βάσι τῶν Μοναχικῶν Συνάξεων, οἱ ὁποῖες ἀποβλέπουν στήν ἐμβάθυνσι καί συνειδητοποίησι τῆς μοναχικῆς ταυτότητος.

